



Českomoravská

NÁRODNÍ POUŤ

Einsiedeln

7. června 2015

10.30 – 12.15 **Příležitost k přijetí svátosti smíření** ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.

12.15 **Sraz** poutníků před bazilikou a průvod do kostela.

12.30 **POUTNÍ MŠE SVATÁ**
*Jako hlavní celebrant je pozván **Otec arcibiskup Róbert BEZÁK**
Na varhany nás doprovází paní Dr.med. Odette Branná z Luzernu.*

Zakončení pouti ihned po mši svaté *pozdravem Panně Marii.*

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „**Drei Könige**“ na náměstí za parkovištěm.

Upozornění: *Bohoslužby v sobotu 6.6. ve Winterthuru a v neděli 7.6. v Bernu a Zürichu **SE NEKONAJÍ!***

Našimi nepřáteli jsme my sami

(Zamyšlení prof. **Petra Piřhy** při pietním shromáždění v pražské katedrále 2. března 2015 „Mene Tekel“ – připomínka obětí válek a totalitních režimů)



Lidé, lidé!

Dovoluji si vás oslovit tímto nejvyšším možným titulem, protože člověk je obrazem Boha a je ozdoben výsostnými znaky: **rozumem, svědomím a zodpovědností.**

Sešli jsme se tu, abychom vzpomenuli obětí válek a totalitních režimů, zejména toho, který je nám historicky nejbližší. Dnešní pietní slavnost dostala jméno „Mene Tekel“. Tato tajemná slova se objevila na zdi paláce Nabukadnesorova syna, když hodoval, a zneuctil posvátné nádoby odcizené z Jeruzalémského chrámu. Tato slova oznámila pád jeho říše, protože se nepoučil z příběhu vlastního otce.

Jsme přítom na místě, které je symbolem našich národních dějin. Je to chrám, který po staletí vznikl podle přesně stanoveného řádu a stal se ztělesněním ideálu, který vedl naše otce a dědy. Sama o sobě tato katedrála oním ideálem není, protože ten stojí vysoko nad ní směrem označeným odvážně vzpřímenými věžemi. Odtud k lidem promluvil Bůh. Slyšeli jsme jeho slova platná pro Izraelity v zajetí stejně jako pro stavitele tohoto chrámu. Jsou bolestně platná i dnes. Odtud k nám poslal svého Syna, Ježíše Krista, aby nám ukázal, kdo jsme. Že jsme lidé, jen lidé spěchající ke smrti. Ale také, aby nám zvěstoval, že *ideálem člověka je být obrazem Boha*. Podobat se Kristu. To je pravda života, celý jeho smysl - jít k tomuto ideálu.

Pokaždé tu někdo mluví. Dnes ten úkol připadl mně. Je mi úzko, protože mluvím před Vševědoucím, a uvědomuji si, že nestojím před vámi, ale před těmi, kdo pro tento ideál, pro pravdu života, byli schopni svůj pozemský život nasadit. Dělat to pro sebe by nedávalo smysl. Život se pokládá za druhé. Ti, na něž tu myslíme, to udělali kvůli nám. Je mi určeno promluvit. Zde jsem, abych konal, co mám konat.

Více než vzpomínat, je třeba se poučit. Ti, o nichž přemýšlíme, zemřeli především proto, že si lidé včas nepřipustili, že jsou ohroženi. Je třeba se poučit, neboť jsme opět ohroženi a opět si to nechceme přiznat. Říkáme: Žijeme v míru, přítom se bojuje, útočí a zabíjí. Ve své hlouposti a pýše poučujeme celý svět. Říkáme: Náboženské války jsou středověký nesmysl. *Očekáváme, že všichni odhodí svého Boha, protože my jsme to udělali.* Ale oni to neudělají, protože na nás vidí, kam to vede – naše kultura se rozpadá a vymíráme. Říkáme, že s nimi musíme vést dialog, ale oni nás nebudou poslouchat, protože chtějí mluvit o náboženství a my žádné nemáme, protože jsme nekonečně liberální. Říkáme, že si máme jeden druhého vážit, ale oni si nás vážit nemohou, protože oni jsou schopni pro svou pravdu položit život, ale my budeme ustupovat a podle jejich diktátu zakročíme proti každému, kdo se přizná ke znamení Kristova kříže. Říkají nám, že nejsme tolerantní, a mají pravdu, protože nejsme tolerantní ani k sobě navzájem. A nedejme se mýlit, naši politici se vůbec nezajímají o Islám, ale o petrolej a prodej obnošených zbraní. My jim to nemůžeme vytknout, neboť je sice máme za krátkozraké hlupáky, ale nesmíme to přiznat, pro-

tože jsme je zvolili. Navíc cítíme, že to jsou ti nejhodnější z nás, protože na slovo poslouchají jiné, kteří jim, sami bez tváře, odněkud nařizují. Tušíme, že odněkud, kde se hraje ruleta s fiktivními penězi, které ovšem někdy musí být podloženy naší prací, popřípadě životy.

Usilujeme o mír na Ukrajině, ale sami jsme připustili, aby byl ohrožen, a spěcháme se přizvít, protože nepřiznáme, že nejde ani o Ukrajince, ani o Rusy, ale opět o peníze a rovnováhu bank, které se rozkymácely jako lodě, když se zvednou vlny. Říkáme: musíme být silní, abychom uhájili mír, ale k čemu nám budou zbraně, když nemáme muže, kteří by je zvedli. Proč by to dělali, když nemají ideál? Ideál, za který by někdo byl ochoten zemřít. Jsme věru ubozí a směšní. vzdali jsme se své kultury a naše katedrály se hrouťí a společenství lidí se mění v hromadu rozhádaných sobců. Odstranili jsme hodnotu člověka, neboť je zcela logické, že když odhodíme své křesťanství a zbavíme se Boha, zbavíme se i člověka, protože přestaneme vědět, jak má vypadat. Jak si nás muslimové mohou vážit, když oni mají Boha a my žádného nemáme. A proč by se měli u nás chovat slušně a jednat s námi lidsky, když vidí, jak se chováme my k sobě navzájem. Hovoříme o míru, chceme ho bránit, ale sami ho nemáme. Ani v sobě, ani mezi sebou. Chceme zachránit spravedlnost, ale jen množíme zákazy. Jenže spravedlnost ani mír nikdo nezavede, protože vyrůstají ze slušnosti.

Vím, co teď nastane, co uslyším. Má slova narazí na zeď sobecké spokojenosti, která je jako křivé zrcadlo. Všechno překrutí. Kdybych řekl jakoukoli moudrost, ozvěnou se ke mně vrátí fráze prázdnější než žvást opilce. I kdybych přinesl přímo z fronty usmrčené dítě, ozve se jen lživý nárek představitelů elit, a to takový, jaký si bude přát ke všemu lhostejný dav, který je má znovu postavit do čela. Nikdo se nezvedne, aby se šel pokusit zachránit sourozence či matku toho dítěte. Ozvou se proti mně hlasy: Na co si hraješ? ‚Nemaluj čerty na zeď!...‘, až zazní protest: Ten blázen nakonec způsobí válku – umlčte ho! Ale já se hrozím toho, co si připravujeme a přivodíme. Našimi nepřáteli nejsou ani Arabové ani Ukrajinci ani Rusové a vůbec nikdo. Stačíme si sami, protože si nevážíme zákona života, zapomněli jsme, že *život je láska a láska je oběť*. Život bez nich nedává smysl. A to je, na co můžeme zahynout.



Neměli bychom žádné nepřátele, kdybychom byli jako tato katedrála, poutáni k sobě pevným řádem, a byli bychom váženi a ctěni jako tvůrci. Jenže my nic nevytváříme, protože za sebe necháváme jedny pracovat a druhé myslet. Podle pokynů shora jen posunujeme dílo těch zdola. Nemáme proč žít. Jsme tu zbyteční. Kdybychom takoví nebyli a byli platnými lidmi, neodvážili by se nás nepřátelé ohrozit, protože bychom byli pevnější, než oni. Naší cestou je návrat k rozumu a mravnosti a důsledné, věrohodné, hluboce žité křesťanství.

Nemohu mlčet. Byl jsem vyzván, abych promluvil před Bohem a mrtvými předky, a to ve chvíli, kdy se nás cizinci

s úsměškem ptají: Co vy jste vlastně zač? Nemohu mluvit za druhé, ale odpovím za sebe, byť se chvěji:

Vyznávám, že jsem běloch, uznávám odlišnost lidských ras, a tudíž lidskou důstojnost všech, ale odmítám zčernat či zežloutnout a změnit proporci a barvu svých očí.

Jsem muž, který může zplodit, ale nemůže porodit dítě, a proto trvám na spořádané, trvajícím rodině, neboť je to základ společnosti a záruka výchovy. Trvám na tom, že muž a žena jsou odlišní ve stavbě těla i biologické funkci, že žena je slabší a vzácnější než muž, který ji má chránit, milovat a vážit si jí.

Jsem zatím zdravý a budu pomáhat nemocným, ale odmítnu fňukání slabochů, kteří se na nemoc jen vymlouvají.

Jsem zároveň bohatý i chudý. Svůj chléb si dosud vydělávám a mám ho dost, abych se podělil, ale odmítám žít lenochy. Mám mnohem méně než skutečně majetní, nezávidím jim a radoval bych se, kdyby svůj majetek užívali rozumně.

Jsem Evropan, protože jsem Čech. Narodil jsem se českým rodičům, vyrostl v české zemi a beru vážně bídu i slávu svého národa. Odmítám se rozplynout v bezduché uniformitě konzumní multikultury.

Jsem křesťan, uctívám lidi jiného náboženství či názoru, a vím s určitostí, že se jimi budou řídit v celém svém jednání. Ale hlásím se pevně ke svému křesťanskému Bohu a řádu, který stanovil, protože je moudrý, spravedlivý a k lidem soucitný.

Jsem člověk, vděčný za své lidství a hrdý na svou tvář. Jsem člověk, jmenuji se Petr Piřha a nejsem nějaké 361106/038 rodné číslo, ani PIN ani jakékoli jiné číslo. Jsem člověk, protože mám svědomí a nesu zodpovědnost. Jsem člověk a jako člověk chci také zemřít. Amen.

Marek Orko Vácha, katolický kněz, biolog, spisovatel a také pedagog, který přednáší etiku na lékařské fakultě UK,



před loňskými vánočními odpovídal na otázky novinářky Daniely Černé. Například:

Jak nás mohou vnímat ostatní státy Evropské unie i světa?

„Jako někoho naprosto nečitelného. První porevoluční prezident orientoval republiku na Západ, vstoupili jsme do Evropské unie, NATO a dalších evropských struktur. Václav Havel získal pro naši zemi obrovskou mezinárodní prestiž. Druhý prezident podkopává myšlenku Evropské unie a spolu s třetím občas mluví jako by byli vyslanci Ruské federace...“

„Ztratili jsme tvář před Čínou, která již ví, jak jsme slabí a jak pro peníze uděláme cokoli. Ztratili jsme tvář před Ruskem, které již ví, že jsme přestali být soupeřem, a ztratili jsme tvář i před Amerikou, která již ví, že se s námi nedá moc počítat.“

Co by měl český národ udělat, aby našel svou tvář? A měli jsme ji?

„Měli a máme. My Češi jsme, zdá se mi, vždycky tak trochu cyničtí a jsme vždy připraveni k ironii a sebeironii. Žánr, ve kterém světově vynikáme, je parodie, umíme výborně něco shodit, ironizovat, posmívat se tiše i nahlas a nechápeme, jak někdo za oceánem může ráno vytahovat s rukou na srdci vlajku a zpívat u toho hymnu. Nevěříme, že většina amerických

vojáků bojuje za demokracii, spravedlnost, svobodu a základní lidská práva. Naší literaturou jsou *Osudy dobrého vojáka Švejka*. Nemáme vizi, pro kterou by stálo za to žít, nemáme myšlenku, pro kterou bychom byli schopni zemřít. Švejk ji ostatně také neměl. Nenapadá mě nějaký současný český film, který by se pustil do opravdu vážných témat.

Na druhé straně, nejsme tak špatní, jak se rádi prezentujeme. Když je nějaká dobročinná sbírka, dáváme neuvěřitelné množství peněz a mnozí dávají i z toho mála, co sami mají. Dáváme, ale jako bychom se styděli, že dáváme.“

Myslíte si, že nezřízená touha po blahobytu může vést až k rozpoutání rozsáhlejších válečných konfliktů?

„Pokud umístíme majetek na první místo, dlouhodobě jako národ, jako Evropa či jako civilizace nemůžeme přežít... Myslím, že tohle je největší problém současné Evropy, velmi bolavý a velmi důležitý. Když v Americe v roce 2004 hladce zvítězil v prezidentských volbách podruhé G. Bush mladší, mnozí analytici začali zkoumat, co udělal J. Kerry špatně. Překvapivě se ukázalo, že rozhodujícími tématy nebyla ani situace domácí ekonomiky, dokonce ani válka v Iráku, ale vesměs etická témata: sňatky homosexuálů, potraty a kmenové buňky. (Bush byl proti, Kerry pro) Pokud naopak my v Evropě a zejména v ČR děláme politickou kampaň, všechny strany zhruba říkají totéž: volte nás, budete mít víc peněz a budete se mít lépe.

Myslím, že problém Evropy je právě v tomto. Vsadili jsme na peníze, na to, že nám přinesou konečné štěstí a že je to ta nejvyšší hodnota. Václav Klaus kdysi řekl, že peníze jsou až na prvním místě, a my jsme tomu mezitím uvěřili, stejně jako třeba tomu, že přírodu budeme chránit, až si na to vyděláme. Všechny dosud známé průzkumy přitom potvrzují, že neexistuje žádný vztah mezi pocitem životního štěstí a výší příjmu.

Paul Ricoeur (francouzský křesťanský filosof, +2005 v 92 letech) srovnal hodnoty současné Evropy s květinami ve váze. Ještě jsou docela hezké, ale dávno jsou již odřaty od svých kořenů a zvolna vadnou. Ve snaze letět výš a osvobodit se od minulosti jsme přeřali kořeny, židovsko-křesťanské kořeny. V našem nadšení pro konečnou svobodu člověka jsme ale přehlédli, že na místo bývalých hodnot přiletěli běsi – ďáblové.“

Myslíte si, že český národ věří v univerzální hodnoty a že má potřebu je vůbec hledat? Co když většina z nás stačí jen „nějak přežít“?

„Toho se právě obávám. Zní to velmi banálně a velmi kýčovitě, ale v penězích to opravdu není. Dnes je v lékařské etice hitem dílo australské zdravotní sestry Bronnie Wareové, která desetiletí sloužila umírajícím pacientům a sepsala „pět nejčastějších věcí, kterých umírající litují“. Především litovali, že žili jen pro sebe (tedy sobecky), že nemysleli víc na druhé, že neuměli svým nejbližším vyjádřit více své city, že věnovali málo času svým přátelům, že příliš pracovali a zanedbávali své nejbližší. *Nikdy však nelitovali, že nevydělali víc peněz.*“



DOBŘÁ ZPRÁVA

z poutního domu **VELEHRAD** v Římě: práce na rekonstrukci objektu „**B**“ (kde je kuchyně, jídelna, sklady a několik pokojů), jdou velmi rychle. Termín dokončení a předání stavby je 15. srpna 2015!

Chybí však ještě peníze na přestavbu objektu „**C**“ (dokončují se plány a probíhá stavební řízení u města Říma). Prosíme i nadále o modlitbu a finanční podporu (viz **příložený letáček**)

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

Zürich: každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jesu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (*přátelské posezení* ve farním klubu – nové *Johanneum* – po mši svaté každou *poslední neděli* v měsíci!)
Winterthur: každou sobotu v **18.15** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (*přátelské posezení* u kávy po mši svaté každou *druhou sobotu* v měsíci!)
Bern: každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinstr. 26
Aarau: každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
Luzern: každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Bernu, Aarau i Luzernu po mši svaté *přátelské posezení* u kávy)

Každá středa: SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich. (Končí **01.07.2015** a opět začíná **19.08.2015**)

Každý čtvrtek: SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v kryptě kostela Herz-Jesu Wiedikon (kde jsou i nedělní bohoslužby) od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (Končí **25.06.2015** a opět začíná **03.09.2015**)

První pátek v měsíci: slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich

Slovenské mše sv.: v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, Rue Virg.-Malnati 3, **Meyrin 2**
v **Lausanne:** každou **1.** a **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v Chapelle du Servan, Chemin E.-Grasset 12

Aktuální informace Čes. i Slov. misie najdete také na www.slovaci.ch

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

Winterthur – sobota – 30. května se koná společná bohoslužba všech *WINTERTHURSKÝCH* farností. Místo a hodina bude ještě upřesněno! Česká mše sv. v sobotu 30.května se proto **NEKONÁ!**

*

27. června – sobota – Slovenská pouť do Reichenau na ostrově v Bodensee (za městečkem Konstanz – Německo) ke cti SV.CYRILA A METODĚJE. Mše sv. v **17.00** hodin v hlavním klášterním kostele v obci Mittelzell.

*

Mistr JAN HUS – 600 let od jeho upálení. Ve dnech **4.– 6.7.** se konají v **KONSTANZ** hlavní VZPOMÍNKOVÉ AKCE. Vrcholem bude *Ekumenická bohoslužba* za Jana Husa v pondělí **6. července** v **18.00** h. v místní krásné gotické katedrále, kde koncil zasedal a kde byl J. Hus za své názory také odsouzen. *Doporučuji zúčastnit se!*
Podrobné informace: www.konstanzer-koncil.de

*

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkendu **4. a 5. července**; opět začínají **15. srpna** v 18.15 h. ve Winterthuru a **16. srpna** v 10.00 hod. v Aarau. V době od **10.7. do 13.8. 2015** je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! (Dva týdny dovolené, týden duchovní cvičení, týden teologický kurs). *Během prázdnin je možnost navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu:* v neděli v **9.30** hodin, v kryptě kostela Liebfrauen! (Na jiných místech slovenské bohoslužby **NEJSOU!**)

VYJÍMKA v ZÜRICHU: zde bude mše sv. u Herz-Jesu už v neděli **9.8. v 19.00** h. Sloužit bude P. Josef SOCHA, gen. vikář Královehradecké diecéze, který každý rok pobývá na přelomu července a srpna ve farnosti Petra a Pavla v Zürichu.

*

OASENFEST – 30. srpna 2015 – WINTERTHUR – Rosenberg, St. Ulrich – společná mše svátá místní farnosti a všech národnostních skupin, které konávají své bohoslužby v této farnosti, začíná v **10.30** hodin. Česká mše svátá v sobotu 29.srpna se proto **NEKONÁ!**

Po mši sv. následuje společný oběd (nabízeny budou různé národní speciality). Odpoledne kulturní program.

*

Slovenská národní pouť do Einsiedeln se letos koná v neděli **6.9.2015**. Začátek poutní mše ve **12.30** h. Hlavní celebrant bude *otec František RÁBEK*, vojenský biskup.

*

SETKÁNÍ KRAJANŮ v ŘÍMĚ: Z důvodů rozsáhlé generální renovace celého objektu poutního domu a neočekávaného prodloužení stavebních prací se ještě ani letos **NEKONÁ!** Aktuální informace o probíhající přestavbě areálu lze získat na www.velehrad.net!!! Dá-li Pán a ŠTĚDRÍ DÁRCI, znovu se můžeme v Římě sejít příští rok 2016.



HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

